

Mokytojos laiškas tėvams: apie TĄ vaiką (na, TĄ, kuris mušasi, trukdo ir daro blogą įtaką JŪSŲ vaikui)

Šį rytą pradėjau straipsniu, kuris, manau, yra išjaustas kiekvieno Pašaukimo pedagogo. Iš tiesų tai yra Pašaukimo pedagogo laiškas tėvams. Apie TĄ vaiką, apie kurį kalba visi klasės (grupės) vaikai savo tėvams. Tai yra tas vaikas, kuris mušasi, kandžiojasi, spjaudosi, žnaibosi, nevaldo savo pykčio. Ir, žinoma, tai yra tas vaikas, dėl kurio jaudinasi kitų vaikų tėvai. Gerai būtų, jei tik jaudintųsi - dažnai nori, kad to vaiko klasėje (grupėje) tiesiog neliktų, nes jis - be jokios abejonės - daro blogą įtaką ir trukdo mokytis bei tobulėti kitiems vaikams. Pati esu ne kartą susidūrusi su parašų rinkimu (!), kad TAS vaikas būtų išmestas arba bent jau kad būtų užtikrinta, jog TAS vaikas bus suvaldytas. Ar žinote, kad nuo to, kai vaikas sugalvoja kąsti ir/ar trenkti, praeina kelios sekundės? Jūs galite stovėti šalia. Jūs galite net žiūrėti į TĄ vaiką ir nespėti *užtikrinti*. O ką kalbėti, jei tuo metu skaitote kitam vaikui? Padedate apsiauti batukus? Nusiplauti rankas?

Taip, TAS vaikas yra rakštis uodegoje visiems. Esu girdėjusi net pedagogus sakant, kad vat - jei nebūtų TO vaiko - gyvenimas klasėje (grupėje) būtų nuostabus. Bet nejau jie nesupranta, kad tada būtų KITAS "TAS" vaikas?! Visų nepatikusių gi neišmesime. Ir dar. NIEKADA, NIEKADA nebūkite įsitikinę, kad Jūsų vaikas yra apsaugotas nuo to, kad gali tapti TUO vaiku. Likimo ironija - dažnai tiems, kurie tuo yra įsitikinę, taip ir atsitinka.

Kadangi ne visi pedagogai ir ne visi tėvai skaito anglų kalba, dalinuosi straipsnio vertimu (laisvu) ir linkiu gražios bei prasmingos dienos bei supratingumo. Patikėkite, pedagogai ŽINO, MATO ir DARO. Tik tiek, kad jie apie tai NEKALBA. Ir už tai būkime jiems dėkingi, nes tikrai nenorėtumėte, kad viskas, kas yra itin asmeniška, staiga taptų vieša.

Tiesa, kartą esu girdėjus vieną šeimą sakant, kad tai, jog tame dalyvauja jų vaikas, jau paverčia situaciją nebe asmeniška, ir jie privalo viską žinoti. Mielieji, jūs viską žinote (o jei dar nežinote, tai tikrai sužinosite) apie SAVO vaiką. Žodžiu, gero skaitymo...

Mielas tėti/mama,

Žinau. Jūs jaudinatės. Kiekvieną dieną Jūsų vaikas grįžta namo su pasakojimu apie TĄ vaiką. Na, TĄ, kuris visą laiką mušasi, stumdosi, žnaibosi, draskosi ir galbūt kandžiojasi. TĄ, kuris, kai einame koridoriuje, visada turi duoti man ranką. TĄ, kuris turi ypatingą vietą ant kilimo ir kartais sėdi ant kėdės, o ne ant kilimo. TĄ, kuris turėjo liautis žaidęs kaladėlėmis, nes mes kaladėlėmis nesimėtome. TĄ, kuris perlipo žaidimų aikštelės tvorą kaip tik tada, kai prašiau to nedaryti. TĄ, kuris, pykčio pagautas, išliejo draugo pieną ant grindų. Specialiai. Man matant. O man paprašius išvalyti sunaudojo visus popierinius rankšluosčius. Specialiai. Man matant. TĄ, kuris riebiai nusikeikė per kūno kultūros pamoką.

Jūs jaudinatės, kad TAS vaikas trikdo Jūsų vaiko ugdymo(si) procesą. Jūs jaudinatės, kad TAS vaikas atima tiek daug mano laiko ir energijos, kad nebeužteks Jūsų vaikui. Jūs jaudinatės, kad TAS vaikas vieną dieną tikrai ką nors rimtai sužeis. Ir Jūs jaudinatės, kad tas, rimtai sužeistas, gali būti Jūsų vaikas. Jūs jaudinatės, kad ir Jūsų vaikas taps agresyvus. Jūs jaudinatės, kad Jūsų vaikas atsiliks akademiškai, nes aš nepastebėsiu, kad jis neteisingai laiko pieštuką. Aš visa tai žinau.

Šiomet Jūsų vaikas - šioje klasėje ir šiame laike - nėra TAS vaikas. Jūsų vaikas nėra tobulas, bet iš esmės laikosi taisyklių. DAžniausiai draugiškai pasidalina. Nemėto daiktų. Pakelia ranką, kai nori kalbėti. Dirba, kai dirbame ir žaidžia, kai žaidžiame. Juo galima pasitikėti, kad nueis į tualetą ir grįš be ypatingų nuotykių. Ji(s) vis dar mano, kad šis žodis yra šaunuolis. Aš visa tai žinau.

Aš visa tai žinau ir man visa tai kelia nerimą.

Matote, aš visada nerimauju. Dėl VISŲ JŲ. Aš nerimauju dėl to, kaip Jūsų vaikas laiko pieštuką; kaip kitas vaikas moka raides; kad trečias yra nedrąsus; o ketvirtas niekada neatsineša užkandėlių. Aš nerimauju, kad Augusto striukė nėra pakankamai šilta ir dėl to, kad Barbaros tėtė šaukia ant jos, kai ji parašo B raidės pilvukus ne į tą pusę. Kai kur nors važiuoju, kai maudausi duše - vis nerimauju.

Ir žinau, kad Jūs norite kalbėti būtent apie TĄ vaiką. Nes Barbaros ne į tą pusę parašyti B pilvukai nebus Jūsų vaiko mėlynių priežastis.

Aš irgi norėčiau pakalbėti apie TĄ vaiką, bet labai daug ko pasakyti negaliu.

Negaliu pasakyti, kad jis dabar daug ko negali valgyti, nes ieškoma, kam jis alergiškas - dėl to jis VISĄ LAIKĄ ALKANAS.

Negaliu pasakyti, kad jo tėvai nedraugiškai skiriasi, ir jis šiuo metu gyvena su močiute.

Negaliu pasakyti, kad jis buvo įsivaikintas, kai jam buvo 18 mėnesių.

Negaliu pasakyti, kad jaudinuosi, nes įtariu, kad jo tėtė geria.

Negaliu pasakyti, kad nuo vaistų, kuriuos jis įkvepia dėl savo astmos, jis tampa suirzęs.

Negaliu pasakyti, kad jo mama yra vieniša, todėl jis yra atvežamas tą akimirką, kai darželio durys yra atidaromos ir pasiimamas, kai yra uždaromos.

Viską suprantu, sakote Jūs. Jūs suprantate, kad aš negaliu pasidalinti asmenine ir/arba šeimos informacija. Jūs norite žinoti, ką aš DARAU, kad suvaldyčiau TO vaiko elgesį.

Norėčiau Jums viską papasakoti. Bet negaliu.

Negaliu pasakyti, kad su vaiku dirba logopedė - vaiko kalba yra atsilikusi ir jo pykčio priepuoliai yra susiję su tuo, kad jis negali komunikuoti taip, kaip norėtų.

Negaliu pasakyti, kad susitinku su jo tėvais KIEKVIENĄ savaitę ir per mūsų susitikimus dažniausiai abu tėvai verkia.

Negaliu pasakyti, kad mudu su vaiku turime slaptą signalą, kuriuo aš parodau, kad jam reikia pabūti vienam.

Negaliu pasakyti, kad jis be galo mėgsta sėdėti man ant kelių, nes jam patinka girdėti mano širdies plakimą.

Negaliu pasakyti, kad aš nuosekliai sekiau jo elgesį ir šiandien jo protrūkių skaičius nukrito nuo 5 kartų per dieną iki 5 kartų per savaitę!

Negaliu pasakyti, kad susitariau su sekretore, jog nusiūsiu jį kaskart padėti jai, kai jam reikės pakeisti aplinką.

Negaliu pasakyti, kad atsistojau per susirinkimą ir su ašaromis akyse MALDAVAU kolegų nemuleisti nuo jo akių ir būti jam maloniais net tada, kai jie pajunta frustraciją, jog jis VĖL trenkė ir dar tiesiai pedagogui prieš nosį.

Esmė ta, kad TIEK DAUG DALYKŲ negaliu Jums papasakoti apie TĄ vaiką. Negaliu papasakoti apie jį net nuostabių dalykų.

Negaliu papasakoti, kad jo klasės (grupės) darbas buvo palaistyti augalus, ir jis raudėjo, kai vienas jų mirė per atostogas.

Negaliu papasakoti, kad kiekvieną rytą jis pasilenkia prie savo mažosios sesutės, pabučiuoja ją atsisveikindamas ir pavadina "saulele".

Negaliu papasakoti, kad jis žino daugiau apie audras, nei dauguma meteorologų.

Negaliu papasakoti, kad jis dažnai laisvo žaidimo metu padeda man padrožti pieštukus.

Negaliu papasakoti, kad jis glosto savo geriausios draugės galvą pogulio metu.

Negaliu papasakoti, kad, pravirkus klasės (grupės) draugui, jis atneša jam žaisliuką.

Esmė ta, mielas tėti/miela mama, kad su Jumis aš galiu kalbėti tik apie JŪSŲ vaiką. Ir štai ką aš galiu Jums pasakyti:

Jeigu kada nors JŪSŲ vaikas taps TAS vaikas...

Aš nesidalinsiu Jūsų šeimos reikalais su kitais klasės tėvais.

Aš bendrausiu su Jumis dažnai, aiškiai ir draugiškai.

Aš pasirūpinsiu, kad per visus mūsų susitikimus nepritrūktų servetėlių ir - jeigu norėsite - palaikysiu Jūsų ranką, kai verksite.

Aš pasirūpinsiu, kad Jūs gautumėte pagalbą ir bendradarbiausiu su Jumis ir Jūsų vaikui padedančiais profesionalais taip, kaip galėsiu.

Aš pasirūpinsiu, kad Jūsų vaikui netrūktų meilės ir šilumos, kai jam to labiausiai reikia.

Aš būsiu Jūsų vaiko balsas darželio (mokyklos) bendruomenėje.

Aš - nepriklausomai nuo to, kas atsitiks - ieškosiu ir rasiu tai, ką Jūsų vaikas turi gero, nuostabaus, ypatingo.

Aš priminsiu jam ir JUMS apie visus šiuos nuostabumus...vėl ir vėl.

Ir kai pas mane ateis kiti tėvai, nes jie nerimaus dėl JŪSŲ vaiko, aš vėl ir vėl jiems kartosiu tai, ką jau pasakiau Jums.

Su meile,

Mokytoja(s)